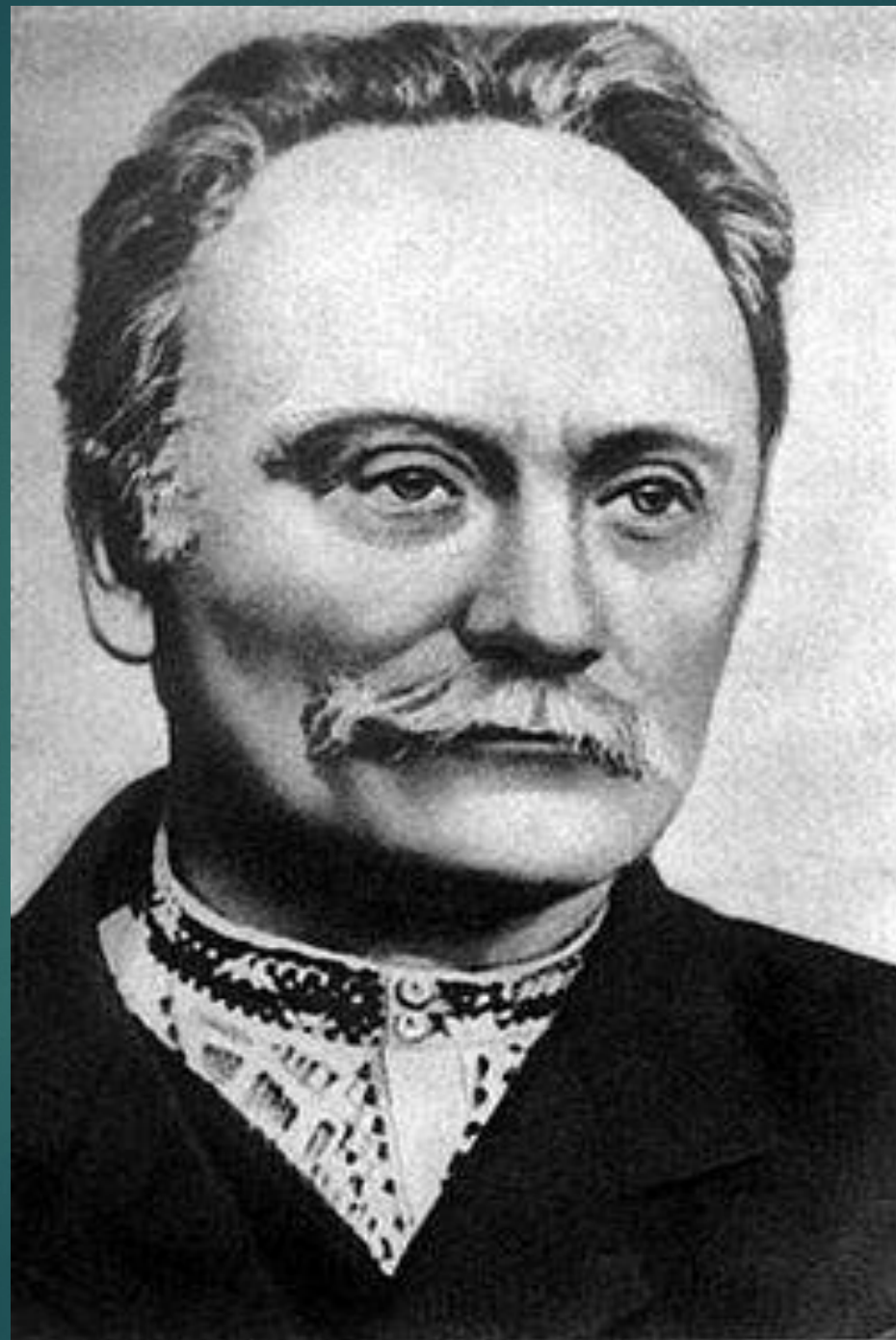

ІВАН ФРАНКО

*Осіпової Антоніни
10 клас*

Іван Франко народився в селі Нагуєвичі (нині Дрогобицького району Львівської області) 27 серпня 1856 р. в родині коваля Якова Франка і Марії Кульчицької. Садиба та музей, розташовані на хуторі біля села Нагуєвичі.

Батько рано помер, проте, помітивши виняткову допитливість і обдарованість сина, встиг віддати його до початкової школи в селі Ясениця-Сільна, де викладали польську й німецьку мови, початкову арифметику. Дядько Іван, Павло Кульчицький, житель цього села, навчив його читати й писати українською, а тітка Людвіга Кульчицька, яка походила із "загонової шляхти", розповідала малому про польське повстання 1863 р.

1867 р. він вступив до Дрогобицької гімназії, де отримав ґрунтовні знання з класичних мов, історії, математики тощо. Там він багато читав і почав писати вірші.

Перший вірш Франка мав назву "На Великдень 1871 року" й був присвячений батькові. Ще в гімназії хлопець брався перекладати твори Гомера, Софокла і Горація. 1874 р. у львівському студентському журналі "Друг" під псевдонімом "Джеджалик" уперше з'являються вірші вісімнадцятирічного Івана — "Моя пісня" і "Народна пісня".

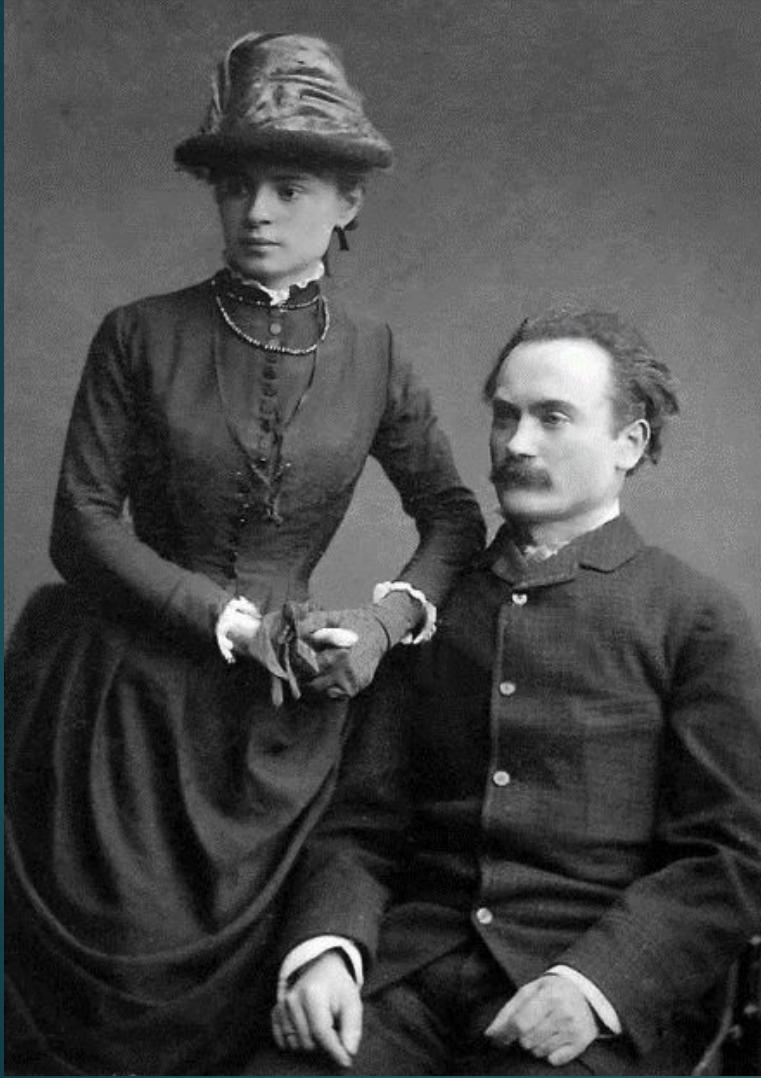

*Іван Франко – студент
Львівського університету*

Закінчивши Дрогобицьку гімназію 1875 р., юнак вступає на філософський факультет Львівського університету. Тут він поринає у вир українського суспільного життя, стає членом "Академічного гуртка", знайомиться з М. Павликом та І.Белеєм (з якими довгі роки співпрацюватиме на громадській і редакційній ниві), бере участь у виданні журналу "Друг".

ІВАН ФРАНКО
БОРИСЛАВ СМІЄТЬСЯ
VOA CONSTRICTOR

*У 1881р. починає видання журналу
«Світ», у якому друкує повість
«Борислав сміється».*

*В 1886 році в Києві, у колишній
колегії Галагана (тепер середня
школа № 92) І.Франко обвінчався з
курсисткою Ольгою Хорунжинською
і повіз молоду дружину до Львова.
1887 року Франко стає
співробітником прогресивної на той
час польської газети «Кур'єр
Львовський». Цього ж року
виходить збірка «З вершин і низин».*

І. Франко(в центрі) з М.
Коцюбинським та
В.Гнатюком. Львів, 1905р.

На початку 90-х років виходять збірка поезій «Із днів журби» (1900р.), повість «Перехресні стежки» (1900р.) та інші. З 1898 року у Львові починає виходити журнал «Літературно-науковий вісник». І.Франко стає одним з найактивніших співробітників журналу.

У 1915 році здоров'я письменника різко погіршало. Весною 1916 року хворий письменник переїхав до свого будинку у Львові. Незважаючи на хворобу, Франко інтенсивно працював над журналом «Літературно-науковий вісник». Він склав заповіт 9 березня 1916 року, в якому всю свою рукописну спадщину і бібліотеку просив передати Науковому Товариству імені Т.Г. Шевченка. 28 травня 1916 року Іван Якович Франко заклав навіки свої світлі стомлені очі.

31 травня 1916 року труна з тілом Франка була тимчасово поставлена в орендованому склепі. Лише через десять літ, 1926 року, останки Франкові були перенесені на вічний спочинок у могилу на Личаківському кладовищі. На могилі письменника був споруджений пам'ятник: висічену на камені фігуру робітника-каменяра, яку можна побачити і тепер у Львові, на Личаківському кладовищі.

Кінець